

Usko ja epäusko
Tro och otro

Aineistoa
kristittyjen yhteisen
ekumeenisen lähetyspyhän viettoon
10-11.10.2015
Material för
firandet av de kristnas gemensamma
ekumeniska missionshelg

Sisältö / Innehåll

Saatteeksi	3
Inledning	4
Usko ja epäusko – lapsiksi jälleen!	5
Ilosanoma	7
Vem har evigt liv?	10
Rukouksia – Böner	12
Herran rukous, ekumeeninen sanamuoto	14
Herrens bön – ekumenisk översättning	14

Työryhmä/Arbetsgruppen:

Brita Jern (SLN/FMR SLEF, lut.), Richard Brewis (SVKN, vap.),
Maria Hattunen (SEN, ort.), isä Nguyen Toan Tri (SEN/ERF, kat.)

Julkaisijat:

Suomen Ekumeeninen Neuvosto, SEN, www.ekumenia.fi
Suomen Lähetysneuvosto, SLN, www.lahetysneuvosto.fi
Suomen Vapaakristillinen neuvosto, SVKN, www.svkn.fi

**Ekumeeninen lähetyspyhä
10.–11.10.2015
Ekumenisk missionshelg**

Saatteeksi

Kristuksessa rakkaat sisaret ja veljet

Ekumeenista lähetyspyhää vietetään jälleen lokakuun toisena viikonvaihteena, joka tänä vuonna on 10.–11.10. Lähetyspyhän teema on evankelisluterilaisen kirkon sunnuntai-aiheiden mukaisesti **Usko ja epäusko**.

Ekumeenisen lähetyspyhän teksteissä ja rukouksissa pohditaan uskoa ja epäuskoa. Ne taistelevat myös jokaisen kristityn sydämessä, ne ovat meille kaikille tuttuja. On tärkeää muistaa, että molemmat olivat tuttuja myös Jeesuksen aikalaisille. Evankeliumi kertoo meille sekä ihmisistä jotka uskoivat että niistä, jotka epäilivät, torjuivat ja mitätöivät.

Sanapari usko ja epäusko tuntuu asettavan eteemme kaksi vastakkaista voimaa. Ekumeeninen lähetyspyhä kutsuu meitä kuitenkin tarkastelemaan näitä käsitteitä myös toisin. Se kutsuu meitä hyväksymään epäuskon eräänlaiseksi merkiksi uskon äärelle tulemisesta, uskon piiriin astumisesta – merkiksi kysymyksistä, jotka etsivät vastauksia.

Osaako oma uskomme kuunnella epäuskoa ja keskustella sen kanssa?

Ekumeeninen lähetyspyhä antaa mahdollisuuden syventää oman seurakunnan tuntemusta sisarkirkkojen lähetystyöstä. Se voi antaa meille uuden näkökulman ja innostuksen myös oman kirkkomme tekemään lähetystyöhön.

Yhdessä vietetty ekumeeninen lähetyspyhä on yksi tie kohti yhteistä lähetysidentiteettiämme. Se muistuttaa kristittyjen yhteisen todistuksen ja keskinäisen rauhan merkityksestä. Voimme todistaa vain siitä ilosanomasta, jonka myös jaamme keskenämme.

Ekumeenista lähetyspyhää voi viettää juuri sellaisella tavalla, joka kullekin kirkolle sopii. Se voi olla yhteinen Raamattu-meditaatio, sunnuntaijumalanpalvelus, toisesta perinteestä lainattu rukous, lähetyspiirin vierailu. Perinteinen tapa viettää ekumeenista lähetyspyhää on kutsua omaan kirkkoon saarnavieraaksi toisen sisarkirkon edustaja. On eri asia viettää oman kirkon lähetyspyhää kuin yhteistä ekumeenista lähetyspyhää.

Lähetystyön ytimessä on avoin kirkko. Onko se tänäkin vuonna niin avoin, että muistamme kutsua naapurin kylään? Lähetyspyhän aineistosta voitte käyttää sitä osaa, joka parhaiten sopii seurakuntaanne.

Siunattua ekumeenista lähetyspyhää!

Työryhmä

Inledning

Kära systrar och bröder i Kristus

Vi firar den ekumeniska missionshelgen den 10–11 oktober 2015. Temat för missionshelgen i år är enligt den evangelisk-lutherska kyrkans kyrkoår **Tro och otro.**

I den ekumeniska missionshelgens bibeltexter och böner berörs i år tro och otro. Dessa två strider också i hjärtat på varje kristen, de är bekanta för oss alla. Det är viktigt att minnas att båda var bekanta också för dem som levde på Jesu tid. Evangelierna berättar om sådana som trodde, sådana som tvivlade och sådana som ställde sig avvisande och förkastande.

Ordparet tro och otro verkar ställa oss inför två motsatta krafter. Den ekumeniska missionshelgen kallar oss ändå att granska dessa begrepp också ur en annan synvinkel. Den kallar oss att acceptera otron som ett slags tecken på en beröring med tron, ett steg in i trons värld – tecken på frågor som kräver svar.

Kan vår egen tro lyssna till otron och diskutera med den?

Den ekumeniska missionshelgen ger den egna församlingen möjlighet att fördjupa sin kännedom om systerkyrkornas missionsarbete. Den kan ge oss ett nytt perspektiv och en iver också i den egna kyrkans missionsarbete.

Den ekumeniska missionshelgen, när den firas tillsammans, är en väg mot en gemensam missionsidentitet. Den påminner om betydelsen av de kristnas gemensamma vittnesbörd och inbördes fred. Vi kan vittna endast om det glada budskapet som vi också delar.

Den ekumeniska missionshelgen kan firas på det sätt som passar varje kyrka. Det kan vara en gemensam Bibelmeditation, en söndagsgudstjänst, en bön lånad från en annan kristen tradition eller ett besök i missionskretsen. Det traditionella sättet att fira den ekumeniska missionshelgen är att till sin egen kyrka kalla en predikant från en systerkyrka. Det är två olika saker att fira den egna kyrkans missionshelg och att tillsammans fira den ekumeniska missionshelgen.

I missionsarbetets kärna finns en öppen kyrka. Är den också i år så öppen, att vi kommer ihåg att bjuda in grannen på besök?

Missionshelgens material kan ni använda till den del som bäst lämpar sig i er församling.

Välsignad ekumenisk missionshelg!

Arbetsgruppen

Usko ja epäusko – lapsiksi jälleen!

Usko ja epäusko kuulostavat vastakohtilta. Mutta onko asia näin? On ehkä helpompi ajatella, että epäusko on olemukseltaan puutteellista uskontoa, uskon puutetta, joka on pikemminkin eräs uskon alalajeista kuin uskon kieltämistä.

Vain harva, jos kukaan, kykenee uskomaan täydellisesti, mitä se ikinä tarkoittaa. Silti uskoa ajatellaan usein monoliittisena voitonvarmuutena. Sen ja koetaan olevan jotain ehjää, lujaa ja kokonaista. Tämä näkyy jopa aivan arkisessa kielenkäytössämme: kun usko horjuu ja epäilykset heräävät, uskon sanotaan saaneen kolhun – särkyneen jollain tavalla.

Samalla vain harva pystyy täydelliseen epäuskoon. Epäusko voi syntyä uskon saamasta kolhusta – esimerkiksi pettymyksestä tai näkemyseroista. Toisaalta se voi syntyä myös henkilökohtaisena tai kulttuurisena muistona uskosta. Niin tai näin, huomattavaa on, että epäuskollakin on aina juurensa uskossa. Epäusko ei siis synny tyhjiössä. Sitä edeltää suhde johonkin, johon epäusko kohdistuu. Siksi epäusko kuuluu oleellisesti uskon sisäisiin ilmiöihin.

Mitä epäusko siis on? Uskolla on historiansa niin kuin ihmiselläkin: uskon laatu, vahvuus ja jopa kohde voivat vaihdella – ja näiden vaihteluiden heilurin toisessa päässä on usein epäusko tai uskottomuus omalle uskolle. Voi olla, että ihminen ei usko enää samoin kuin jossain toisessa elämänvaiheessa tai hän tuntee uskossaan epätoivoa.

Paavali puhuu uskosta toivossa pysymisenä: ”Tekin olitte ennen Jumalasta vieraantuneita ja häntä kohtaan vihamielisiä, kun elitte pahojen tekojenne vallassa. Mutta nyt hän on tehnyt teidän kanssanne sovinnon, kun Kristus omassa ruumiissaan kärsi kuoleman asettaakseen teidät pyhinä, nuhteettomina ja moitteettomina Jumalan eteen. Teidän on vain pysyttävä lujina uskon perustalla, horjahtamatta pois siitä toivosta, jonka teidän kuulemanne evankeliumi antaa. Tämä evankeliumi on julistettu kaikille luoduille taivaan alla, ja minusta, Paavalista, on tullut sen palvelija. (Kol.1:21-23)

Kolossalaiskirjeen katkelmassa Paavali esittää uskonsa perustuvan evankeliumiin, joka herättää kuulijassaan toivoa. Ilman toivoa ei ole myöskään uskon ”perustaa”, jolla Paavali kehottaa pysymään. Jos evankeliumi tulee luetuksi, julistetuksi ja kuulluksi jonkin muun pohjavireen yhteydessä, alkaa uskon perusta horjua kuin itsestään.

Kristus puolestaan esittää lastenkaltaisten uskon olevan se ”oikea” usko. Tämä Kristuksen määritelmä lienee yksi lainatuimpia kristillisen uskon määritelmiä. Nähdäkseni kyse ei ole kuitenkaan ”lapsellisesta” uskosta, sillä lapselliseen uskoon pystyvät vain lapset. Lastenkaltaiseen nöyryyteen ja uskoon pystyy vain aikuinen.

Aikuisen oppineesta, järkevästä ja jopa laskelmoivasta uskosta voi olla pitkä matka lapsenkaltaisen uskon omaksumiseen. Se on kuitenkin matka, joka kan-

nattaa tehdä. Lapsenkaltaiseen uskoon yltäessään kristitty uskaltaa pitää uskoa todeksi eläessään toivoa häpeilemättä esillä – toivoa Jumalan ikuisesta hyvydestä, Jumalan valtakunnasta ja evankeliumin totuudesta.

Kristityn toivo on sekin paradoksaalista laatua. Yhtäältä Kristuksessa saatu ja annettu sovinto on jo suoritettu, kuolema on jo voitettu ja synnit sovitettu. Toisaalta ihmisessä kamppailu on yhä kesken, joskus vain ohuenkin toivonsäikeen varassa.

Epäuskonkin hetkellä – ja varsinkin silloin – evankeliumin tulisi soida toivon äänilajissa. Paitsi uskoon itseensä, epäusko kuuluu nimittäin myös raamatulliseen kokemukseen Jumalasta ja jopa Kristuksen kokemukseen kärsimyksiensä äärellä. Raamatussa kuvattu Kristuksen kokema epäusko kuuluu sekin ilmoituksen täyteyteen; vasta kärsimyksistä ja koettelemuksista on seurauksena se rauha ja sovinto, johon Paavalikin kirjeessään viittaa.

Uskosta ja epäuskosta voi tulla erimielisyyksiä ja lähimmäiselle tarjottu usko voi tyrkytettynä tai opetettuna muuttua epäuskoksi. Mutta toivo kestää paremmin antamista ja vastaanottamista. Pakolaisille, hädänalaisille, sairaille ja köyhille osoitettu toivo, konkreettinen toivo, sisältää välkähdyksen Jumalan Kristuksessa tekemästä rauhasta ja evankeliumista, jonka palvelijoiksi meidät Paavalin tapaan on kutsuttu.

TM Ari Koponen

TM Maria Hattunen

Ilosanoma

Onko Jeesus Messias?

Evankeliumi Johanneksen mukaan 7:40–52

Messias Vanhassa testamentissa

Miten luet Vanhaa testamenttia? Juuri Messias kohtaa sinut siinä. Et voi ymmärtää Raamattua näkemättä siinä Messiasta etkä voi ymmärtää Messiasta ja uskoa häneen ymmärtämättä Raamattua ja uskomatta siihen. Kertomus syntiinlankeemuksesta julistaa samalla Messiasta. Hän on "naisen siemen", joka on iskevä murskaksi käärmeen päähän (1. Moos. 3:15). Tässä on orastava evankeliumi.

Abraham, jota kehoitetaan jättämään maansa ja isänsä koti, jotta hänestä voisi tulla suuri kansa vieraassa maassa, ennustaa Messiaasta, joka lähtee Isänsä talosta, Isänsä sylistä, tullakseen meidän luoksemme ja tullakseen "esikoiseksi suuressa veljesjoukossa" (Room. 8:29).

On selvää, että Iisak, jonka hänen isänsä tuo uhrina Jumalalle, viittaa Messiaan. Jaakobissa, joka painii Jumalan kanssa läpi yön (1. Moos. 32:24–30) tunnistamme Jeesuksen, joka kärsimistään edeltävänä yönä "painii" Isän tahdon kanssa ja pyytää, että kärsimyksen kalkki otettaisiin häneltä pois.

Joosef, jonka hänen omat veljensä myyvät orjaksi vieraaseen maahan, antaa moitteita esittämättä veljilleen kaiken, mitä he tarvitsevat turvalliseen elämään. Tästä saamme aavistuksen hänestä, joka on lempeä ja nöyrä sydämeltään ja antaa meille rajattoman anteeksiannon ja elämän.

Jeesuksen aikana hurskaat juutalaiset nimittivät Moosesta "uskolliseksi paimenneksi". Hän oli johtanut Israelin pois Egyptistä ja vienyt sen autiomaan kautta luvattuun maahan. Hän oli esikuva hänelle, joka sanoi olevansa hyvä paimen (Joh. 10:11).

Aaron, Joosua, Daavid ja monet muut ennakoivat häntä joka oli tuleva. Hän on mukana alusta lähtien, ja hänessä saavat kaikki – myös sinä ja minä – lopullisen tarkoituksensa.

Tuntematon messias

Alkuseurakunnan aikana termi 'Messias' ei viestittänyt juuri mitään kreikkalais-roomalaisen maailman ihmisille. Tuttu juutalainen titteli muuttui nimeksi, johon liitettiin moniselitteinen termi 'Herra.' Näin lause 'Jeesus on Messias' muuttui 'Jeesus Kristus (Messias) on Herra.'

Tässä nimenmuutoksessa tapahtui erittäin tärkeä muutos – Jeesuksen titteli "Messias" muuttui "Kristukseksi", joka nykyään on yhtä kuin hänen sukunimensä.

Evankeliumin kirjoittajat olivat suuren käännösongelman edessä. Kuinka käännetään termi "messias" sellaiselle kielelle, jossa ei ollut taustatietoa messiasperinteestä?

Kristinuskon mukaan Jeesus on maailman vapahtaja, Vanhan testamentin ennustuksien messias ja Jumalan ainoa poika, joka sovitti ihmiskunnan synnit kuolemallaan ja joka voitti kuoleman ylösnousemuksellaan.

Jeesuksesta käytetään nimeä Kristus, joka on peräisin kreikan sanasta kristos, joka on käännös heprean kielen sanasta messias – eli voideltu tai siunattu. Sanaa voideltu käytetään Vanhassa testamentissa alkujaan Israelin kuninkaista (esim. 2. Sam. 22:51).

Myöhemmin sana vakiintui tarkoittamaan nimenomaan profeettojen ennustamaa tulevaa vapauttajakuningasta.

Uuden testamentin messias

On yleisesti ymmärretty, että Jeesus puhui ensisijaisesti arameaa ja että hän osasi jonkun verran hepreaa ja mahdollisesti kreikkaa. Aramea on seemiläinen kieli, jonka juuret ovat Babyloniassa 700-luvulla ek. Aramea oli elinvoimainen kieli Israelissa 600-luvulle saakka, jolloin arabit valloittivat Lähi-idän.

Uudesta testamentista löydämme sanoja ja fraaseja aramean kielellä: esim. Talitha kum, Ephphatha, Abba, Maranatha, Eli Eli lema sabachthani. On myös ihmisten nimiä: esim. bar-Tolmay, bar-Jona. On myös paikkakuntien nimiä: esim. Gath Shmane, Gulgolta, Gabbatha, Akeldama, Bet Hesda.

Apostolit puhuivat arameaa. Evankeliumi levisi ensin arameankielellä Juudeaan, Syyriaan, takaisin Babyloniaan ja jopa Intiaan. Kun Jeesus siteerasi Vanhaa testamenttia, on huomattu, että ne kohdat ovat hyvin lähellä Septuagintan käännöstä.

Apostoli Johannes on se evankeliumin kirjoittaja, joka avaa meille sen ongelman minkä apostolit kokivat, kun he yrittivät selittää messiaan merkitystä kreikan kielellä, näin Johannes kirjoitti evankeliumissaan: 1:41 Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet Messiaan", se on käännettynä: Kristus.

Vuoden 1933/38 Kirkkoraamattu kääntää *kristos*-sanana Kristukseksi säännöllisesti. Vuoden 1992 suomennos kääntää saman sanan Messiaaksi. Tämä on parempi käännöstapa – eli tarkempi. Voimme olettaa, että kun Pietari lausui ne tärkeät sanat Jeesukselle Matteuksen evankeliumin mukaan 16:16, hän käytti sanaa mashiach eli Messias, eikä puhunut "kreikkaa Kristukselle!"

Koko maailman Herra

Evankeliumi alkoi levitä pian juutalaisten yhteisöjen ulkopuolelle ja Apostoli Pietari joutui pian pulaan. Jumalan piti avata Pietarin maailmaa, osoittamalla

hänelle kuinka Jumala rakastaa kaikkia ihmisiä riippumatta heidän kulttuuri-
taustastaan. Ap. t 10:34: Pietari rupesi puhumaan. Hän sanoi: "Nyt minä todella
käsitän, ettei Jumala erottele ihmisiä. 25 Hän hyväksyy jokaisen, joka pelkää
häntä ja noudattaa hänen tahtoaan, kuului tämä mihin kansaan tahansa. 36
Hän lähetti Israelin kansalle sanansa, ilmoitti hyvän sanoman rauhasta, jonka
Jeesus Kristus (Messias) on tuonut – hän, joka on kaikkien Herra."

Richard Brewis

Vem har evigt liv?

Några i folkmassan som hörde hans ord sade: "Han måste vara Profeten." Andra sade: "Han är Messias", men andra sade: "Messias kommer väl inte från Galileen? Säger inte Skriften att Messias kommer från Davids ätt och från Betlehem, byn där David bodde?" Så blev det splittring bland folket för hans skull. Några ville gripa honom, men ingen bar hand på honom.

Tempelvakterna kom tillbaka till översteprästerna och fariseerna, som frågade dem: "Varför har ni inte fört hit honom?" De svarade: "Aldrig har någon människa talat som han." Då sade fariseerna till dem: "Har ni också blivit förledda? Finns det någon bland rådsherrarna eller fariseerna som tror på honom? Men den här folkhopen som inte kan lagen, den är förbannad."

Nikodemus, han som tidigare hade kommit till Jesus och som var en av dem, sade: "Vår lag dömer väl inte någon utan att man först hör honom och tar reda på vad han har gjort?" De svarade: "Är du också från Galileen? Sök i Skriften, så ser du att ingen profet kommer från Galileen." Joh 7:40–52

Frågan om tro och otro är hela Johannesevangeliets fråga. När hela berättelsen om Jesus sammanfattas i Joh 20:31 står det: "Men dessa har blivit nerskrivna för att ni ska tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni genom tron ska ha liv i hans namn."

Gud har låtit evangelium om Jesus Kristus gå ut för att människor ska komma till tro på Kristus och därmed äga evigt liv i stället för skuld och död. Samma sak säger Lilla Bibeln, Joh 3:16: "Var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv."

Vad tror vi då?

– Att Gud utgav honom så att det blir till evigt liv för var och en som tror. Det vill säga att Gud på grund av sin kärlek till världen lät sin Son bli mänska – för att lida för hela världens synd och dö som syndoffer för mänskosläktet.

Detta var uttalat århundraden på förhand i Jesajabokens kapitel 53. "Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid." Därifrån har Johannes sin titel för Jesus, Guds Lamm. (Joh 1:29) Och genom tron på honom har vi liv i Hans namn.

Tron är enda vägen att inte gå förlorad. "Den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Sons namn." (Joh 3:18) "Guds vrede blir kvar över honom." (Joh 3:36) Allt hänger på tro och otro.

Vem tror då och har evigt liv?

Johannesevangeliet återkommer till den frågan många gånger. Hela vår text, Joh 7:40–52, handlar om den frågan. Folk som hörde Jesus försökte komma till klarhet om vem han var, om vem de hade mött och hört. Man hade stridiga

meningar. (Joh 7:43). De som var något, överstepräster och rättstjänarna, hade särskilt svårt att komma till rätta med Jesus av Nasaret, att tro.

Det finns åtminstone tre förhållanden i fråga om tro och otro som kommer fram i Johannes evangeliet. För det första, att vi människor inte har förutsättningar att tro. För det andra, att Gud föder tro. För det tredje Skriftens betydelse.

1. Vi har inte förutsättningar för att tro

Om det första förhållandet heter det att "ljuset kom in i världen, men människorna älskade mörkret mer än ljuset eftersom deras gärningar var onda." (Joh 3:19)

Ljuset från Gud, Jesus Kristus, visar hur förlorade vi är. Och för det värjer vi oss. Johannes 12:37 sammanfattar Jesu offentliga verksamhet i de tolv första kapitlen med "Trots att han hade gjort så många tecken inför dem trodde de inte på honom." Också det här var förutsagt i Jesajaboken.

2. Gud föder tro

Samtidigt berättar Johannesevangeliet hela tiden om människor som kom till tro på Jesus Kristus, Andreas, Simon, Filippus, Natanel, Nikodemus med flera. De som tar emot honom "är födda av Gud". (Joh 1:13) Och de som "kommer till ljuset", har "gärningar gjorda i Gud". (Joh 3:19–21) "Ingen kan komma till mig om inte Fadern som har sänt mig drar honom". (Joh 6:44)

3. Bibelns betydelse

Johannesevangeliet pekar ut förutsägelserna om Messias igen och igen. I vår text är det endast skriften som ger riktning åt folkets diskussioner om Jesus. Där står det att Messias skulle födas i Betlehem, Mika 5:2.

Nikodemus stöder sig på Moseböckerna när han argumenterar. Jesajaboken hade talat om någon som skulle bli ett skuldoffer, 53:10.

Också för oss är Bibeln det enda fasta att gripa tag i. Så som Martin Luther säger i Lilla Katekesen om tron: "Den helige Ande har kallat mig genom evangelium."

Kristian Norrback
Kaplan i Malax lutherska församling

Rukouksia – Böner

Förbön för barn och unga

Herre, vi ber för alla barn och unga runtom i vår värld.

Beskydda dem från alla faror och allt sådant som kan skada dem.

*Vi ber om ditt beskydd för alla barn och ungdomar i skolorna och ute på vägar-
na.*

Låt dem få växa upp i trygghet och med tillförsikt få mogna inför framtiden.

Vi ber för alla barn som saknar hem, föräldrar och mat.

Tack för att du ser varje barn och vill dess bästa.

*Framför allt ber vi att alla barn och ungdomar som redan känner dig, får bli
bevarade i tron på dig.*

*Vi ber också att alla barn och unga som inte ännu känner dig ska få höra om
Frälsaren Jesus Kristus.*

Låt ditt glada budskap nå fram till dem!

Bevara dina barn Herre, i ditt namn, så att vi alla får mötas hemma hos dig!

Amen

Rukous lasten ja nuorten puolesta

Herra, me rukoilemme maailmamme kaikkien lasten ja nuorten puolesta.

Suojaa heitä kaikilta vaaroilta ja vahingoilta.

*Rukoilemme suojelustasi heidän kouluteilleen ja sinne, missä he ikinä kulke-
vatkaan.*

Anna heidän kasvaa turvassa ja tulevaisuuteen luottaen.

*Rukoilemme kaikkien lasten puolesta, joilla ei ole kotia, vanhempia eikä ravin-
toa.*

Kiitos, näet jokaisen lapsen ja haluat jokaiselle parasta.

*Ennen kaikkea pyydämme, että lapset ja nuoret, jotka jo tuntevat sinut, säily-
tettävät uskonsa sinuun.*

*Rukoilemme myös, että kaikki lapset ja nuoret, jotka eivät vielä tunne sinua,
kuulevat Vapahtajasta, Jeesuksesta Kristuksesta.*

Anna ilosanoman tavoittaa heidät!

*Herra, varjele lapsiasi sinun nimessäsi, niin että me tapaamme kaikki sinun
luonasi!*

Aamen

Brita Jern

Auta joka asiassa

*Rukoilemme lähetystyöntekijöiden puolesta kaikkialla maailmassa.
Herra, anna heille rakkautta, viisautta ja kärsivällisyyttä.
Auta heitä uusien asioiden ja kielten opiskelussa.
Varjele ja suojele heitä sairauksilta ja onnettomuuksilta.
Rukoilemme erityisesti lähetyslasterien puolesta.
Herra, auta heitä sopeutumaan uusiin ja vieraisiin oloihin.
Kiitos, kun käytät heitäkin valtakuntasi työssä.
Kannamme eteesi tämän seurakunnan lähetystyöntekijät.
Sinä tunnet heidät paremmin kuin he itse.
Tiedät heidän tilanteensa täälläkin hetkellä.
Auta heitä. Tue heitä.
Kanna ja vahvista vaikeuksien keskellä, varjele vaaroissa.
Anna heidän iloita uskollisuudestasi.
Anna meille uskollisuutta muistaa heitä kaikin tavoin.
Kiitos, että rukouksin voimme olla lähellä heitä.*

Kaija Kaarne

Et ole kaukana – rukouksia lähetystyössä, 1995.

Paranna minun haavani

*Juotuani synnin ja kuoleman katkeraa sappea
minä kärsin suuresti,
ojenna minulle sinun eläväksitekevä maljasi.*

*Kuoleman ruhtinaan julmien rosvojen riisumana
minä värisen vilusta,
peitä minut armosi ja rakkautesi vaatteeseen.*

*Olen näkymättömän vihollisen
myrkkynuolen haavoittama:
paranna minun haavani.*

Armenialainen rukous 1200-luvulta

Rukous

Isä Jumala, sinä teit kirkostasi pelastuksen sakramentin kaikille kansoille, jotta Kristuksen lunastustyö pysyisi ihmisten keskellä aikojen loppuun asti. Sytytä rakkautesi liekki uskoviesi sydämiin, ja herätä heissä kutsumus palvella ihmisten pelastusta, niin että kaikista kansoista kasvaisi sinulle yksi perhe ja yksi kansa. (Roomalainen Messukirja, s. 929)

Herra Jeesus Kristus, sinä sanot olevasi Hyvä Paimen, joka on "tullut antamaan elämän, yltäkülläisen elämän" meille (Joh. 10:10). Sinä tahdot, että kaikki ihmiset jakavat Sinun elämäsi ja tulevat Sinun opetuslapsiksesi. Sinä tahdot,

että kaikki tuntevat Sinut ja rakastavat Sinua. Auta meitä viemään sinun viestisi eteenpäin! Anna meille Sinun voimasi, Pyhän Henkesi, joka on aina johdattanut kirkkoa lähetyksen teille!

Oi Pyhä Henki, opeta meitä viisaasti ymmärtämään ajan merkkejä ja anna meille rohkeutta elää evankeliumin mukaan! "Avaa silmämme näkemään ne, jotka kohtaamme tiellämme. Opeta meitä jakamaan heidän huolensa ja kärsimyksensä, heidän ilonsa ja toivonsa, ja kasvamaan yhdessä heidän kanssaan Kristuksen yhdeksi ruumiiksi." (VI eukaristinen rukous) Uudista evankeliumin valolla tämä maailmamme. Vahvista kaikkien kristittyjen välistä yhteyttä, jotta Kristuksen kirkko "näkyisi tässä ristiriitaisuuksien haavoittamassa ihmiskunnassa ykseyden ja sovinnon profeetallisena merkinä." (VIII eukaristinen rukous)

Jumala, taivaallinen Isä, joka lähetit Poikasi Kristuksen maailmaan, vuodata meihin lupaamasi Pyhä Henki, jotta se levittäisi totuuden siemeniä ihmisten sydämiin ja herättäisi ne uskon kuuliaisuuteen, niin että kaikki ihmiset kasteen kautta uuteen elämään syntyneinä kuuluisivat sinun omaan kansaasi. Tätä pyydämme saman Herramme Jeesuksen Kristuksen, sinun Poikasi, kautta, joka kanssasi elää ja hallitsee Pyhän Hengen yhteydessä, Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen. (Roomalainen Messukirja, s. 928)

Nguyen Toan Tri

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan assistentti

Herran rukous

Isä meidän, joka olet taivaissa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi
myös maan päällä niin kuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä
jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille anteeksi velkamme
niin kuin mekin annamme anteeksi
velallisillemme.

Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
Sillä sinun on valtakunta ja voima
ja kunnia iankaikkisesti.
Aamen.

Suomen Ekumeenisen Neuvoston 1.2.1973
hyväksymä ekumeeninen sanamuoto

Herrens bön – ekumenisk översättning

Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske,
på jorden så som i himlen.

Ge oss idag det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem
som står i skuld till oss.

Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket, din är makten
och äran, i evighet.
Amen.

Svenska kyrkan 1996